

ÜZÜMLÜ KÖY

BU SERÜVENİN SAHİBİ:

.....

T.C.

Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu

Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayını: 624

Edebî Eserler Dizisi: 23

ISBN: 9789751756046

Yeniden Yazan:

Doç. Dr. Başak UYSAL

Resimleyen:

Belen SİPEROĞLU

Seda TEZCAN

Seslendiren:

Esra SAZAK

Çocuklar İçin Türk Masallarından Seçmeler-3

Üzümlü Köy

© Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı – 2023

Birinci Baskı – 1.000 Adet

Ziyabey Cad. No.:19 06520 Balgat/ANKARA

Tel: 0312 284 34 18 Belgegeçer: 0312 284 34 65

www.akmb.gov.tr

Grafik Tasarım:

Belen SİPEROĞLU

Baskı ve Cilt:

Neyir Matbaacılık / Matbaacılar sitesi 1341.cad. No:62

İvedik OSB Yenimahalle/ Ankara

Sertifika No: 49891

Çocuklar için Türk Masallarından Seçmeler-3 Projesi

Yürütme Komisyonu:

Dr. Zeki ERASLAN (Başkan)

Doç. Dr. Adem UZUN

Evre ÇORUH

Prof. Dr. F. Ahsen TURAN

Prof. Dr. M. Naci ÖNAL

M. Altan ERİK

Araştırmacılar / Editörler:

Dr. Zeki ERASLAN (Başkan)

Doç. Dr. Adem UZUN

Evre ÇORUH

M. Altan ERİK

Prof. Dr. F. Ahsen TURAN

Prof. Dr. M. Naci ÖNAL

Prof. Dr. Pakize Pervin AYTAÇ

Prof. Dr. Habibe YAZICI ERSOY

Prof. Dr. Sabri SİDEKLİ

Doç. Dr. Başak UYSAL

Doç. Dr. Sevil BÜYÜKALAN FİLİZ

Dr. Öğr. Ü. Leyla ERCAN

Dr. Öğr. Ü.Z.Görkem DURAN GÜLTEKİN

Dr. Nuray TAMİR

Uzm. Tuğba HARMANKAYA

P. Nurdan GÜMÜŞTEPE

ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ AYDIN SAYILI KÜTÜPHANESİ KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

Uysal, Başak, 1983-

Üzümlü köy : Çocuklar için Türk masallarından seçmeler / yeniden yazar: Başak Uysal ; çizen: Belen Siperoglu, Seda Tezcan .— 1. baskı .— Ankara : Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı , 2023.
23 sayfa : resim ; 25 cm . — (AKDTYK Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayını ; 624 . Edebî Eserler ; 23)

ISBN: 9789751756046

1. MASALLAR, TÜRK
2. TÜRK MASALLARI
3. TÜRK EDEBİYATI – HALK EDEBİYATI
4. TÜRK EDEBİYATI – MASALLAR
5. TÜRK HALK EDEBİYATI -- MASALLAR

I. Siperoglu, Belen, 1993- II. Tezcan, Seda III. e.a.

398.22

Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığınca yürütülen Çocuklar İçin Türk Masallarından Seçmeler Projesi kapsamında ücretsiz dağıtılmak üzere yayımlanmıştır. Bu kitabın tamamı ya da bir bölümü hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik ortama aktarılamaz.

Sevgili çocuklar,

Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı olarak “Artık anneler ve babalar çocuklarını kendi masallarımızla uyutsun, kendi masallarımızla büyütsün” şiarıyla 2019 yılında başladığımız “Çocuklar İçin Türk Masallarından Seçmeler Projesi”nin üçüncü aşamasını da sizlerle buluşturmanın sevinci içerisindeyiz. Beş masal kitabından oluşan ilk setimiz, Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışının 100. yılı anısına 2020 yılı “23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı”nda çocuklarımızla buluşturulmuş ve büyük bir ilgiyle karşılanmıştı Aynı şekilde ikinci setimizde hem ailelerin hem de siz kıymetli çocuklarımızın oldukça beğenisi kazandı.

Kurumumuz masalların gördüğü bu ilgiden hareketle yeni bir seti daha sizlerle buluşturmak için yola koyuldu ve özverili bir çalışmayla projemizin üçüncü seti de tamamlandı. Set içerisinde **Üç Kardeş, Üzümlü Köy, Beyaz Güvercin, Artsın Eksilmesin Taşşın Dökülmesin, Menekşe Sesli Kız ve Bülbüller, Gölgesini Kaybeden Tilki, Keloğlan ve Tarhana Tozu, Altın Pullu Balık, Deniz Kızı, Yumurta Kabuğu** ve **Çoban Kızı** başlıklarını taşıyan birbirinden renkli ve heyecanlı 10 masal kitabını bulacaksınız. Sizler için özenle seçilen, yeniden yazılan ve resimlenen masallarımızı **Cumhuriyetimizin 100. yılını kutlayacağımız böylesine önemli bir yılda** severek okuyacağınızı ümit ediyorum.

Bu vesileyle masalların büyüleyici dünyasıyla sizleri buluşturmak Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı için büyük bir mutluluk kaynağıdır. Projede görev alıp titizlikle çalışan Araştırmacılar Kurulunun her bir üyesine, yazarımıza, çizerlerimize ve Kurum çalışanlarımıza tekrar teşekkür ediyorum.

Daha önce söylediğimiz gibi; masallarımız sahipsiz kalmasın, okuyalım, anlatalım, dinleyelim. . . Bize ait bizden masallarla kendi masal dünyamızı keşfetmeye devam edelim.

Sevgilerimle.

Dr. Zeki ERASLAN
Atatürk Kültür Merkezi Başkanı

Zaman zaman içinde, kalbur saman içindeyken,
vakitlerden bir vakit, köylerden bir köydeyken, bu
köyün içinde bir küçük ev var iken... Bu küçük evde üç
erkek kardeş yaşar iken...

Üç kardeşin üçü de köylerini çok severmiş. Severlermiş sevmesine ama gelin görün ki bu köy çok fakir bir köymüş. Ne ucsuz bucaksız ovaları ne de verimli tarlaları varmış. Köyde birkaç küçük ev, bir de kuru çeşmeden başkaca bir şey yokmuş.

Üç kardeş karar vermişler, köyden çıkıp gidecekler, mal mülk edineceklermiş.

Amaçları belliymiş belli olmasına ama yolları belirsiz-
miş. En küçükleri, diğerlerine sormuş:

— Peki ya yolda başımıza bir hâl gelir de birbirimizi
kaybedersek ne olacak, demiş.

Öyle ya, yol uzun, vakit belirsiz... Birbirlerini nasıl
bulacaklar?

Ortanca kardeşin aklına bir fikir gelmiş. Köyün çıkışındaki çeşmeyi göstermiş:

— Olur ya birbirimizi kaybedersek burada buluşalım, demiş.

Diğer iki kardeş de kabul etmiş bu fikri. Böylece sözleşmişler, yola çıkmışlar.

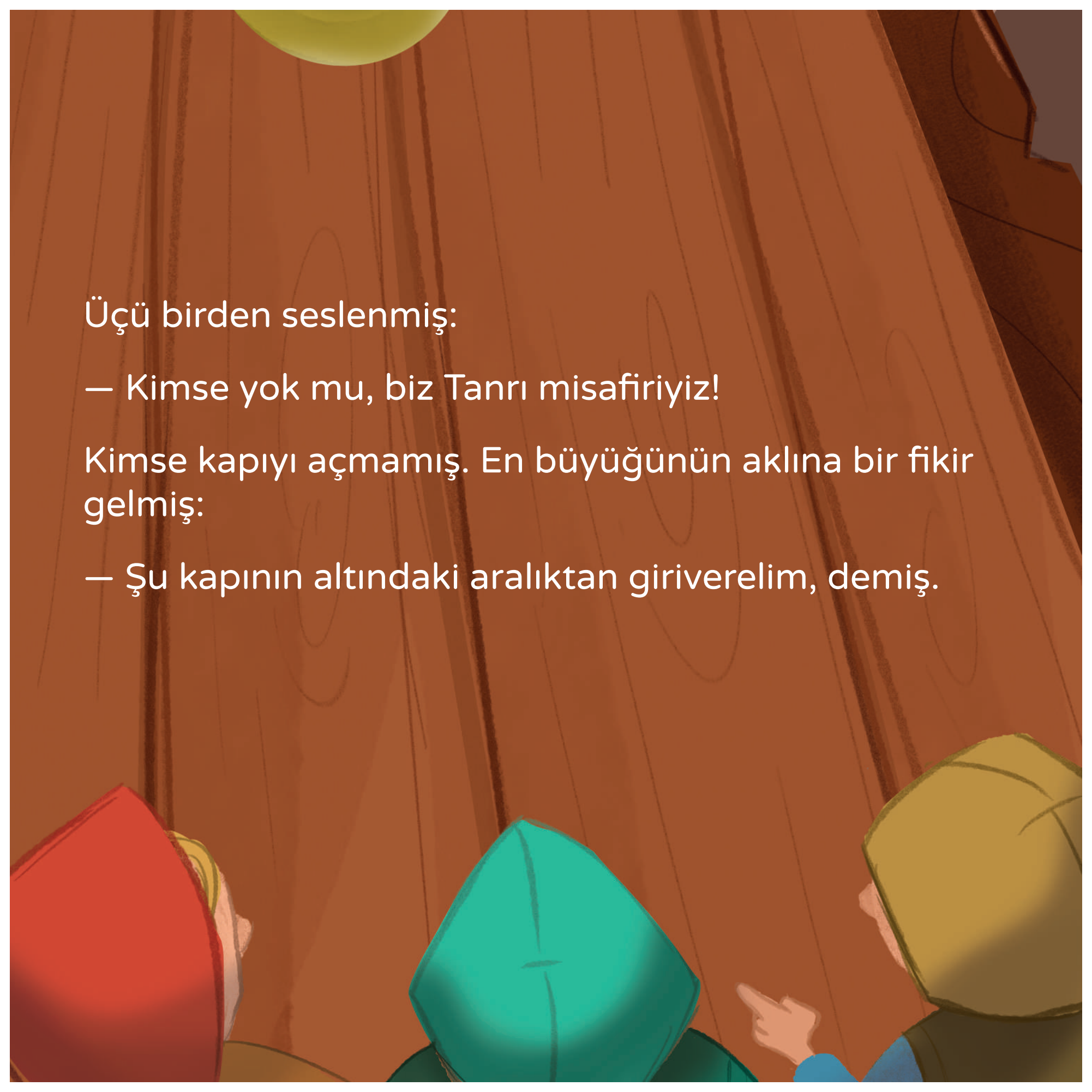

Gide gide epey de uzaklaşmışlar. Sanki onlar yürüdükçe evler de, ağaçlar da hatta ağaçlardaki meyveler bile git gide büyüyormuş. Birdenbire önlerine pat diye bir şey düşüvermiş.

Üç kardeş korkuyla birbirlerine sokulmuşlar. Sonra bakmışlar ki düşen kocaman bir yaprak, üçünün boyunu toptasınız ancak o yaprak edermiş, öylesine büyük. Meğer burası devler ülkesiymiş. Ağaçlar, evler, hatta çimenlerin, otların boyutları bile devlere göreymiş.

Devler ülkesine gitmek kolay değil, az yol yürümemişler buraya varmak için. O kadar yorulmuşlar ki evlerinden birine konuk olmaya karar vermişler. Fakat kapının o koca tokmağını nasıl çalacaklarmış?

Üçü birden seslenmiş:

— Kimse yok mu, biz Tanrı misafiriyiz!

Kimse kapıyı açmamış. En büyüğünün aklına bir fikir gelmiş:

— Şu kapının altındaki aralıktan giriverelim, demiş.

İçeri girmişler ki evde hiç kimse yok. Ama masanın üstünde börekler, çörekler, pastalar, meyveler, ille de koca koca üzümler...

İyice karınları acıkan kardeşler bir üzüm tanesini yemeye başlamışlar. Üzüm tanesi deyip geçmeyin, dev ülkesi dedik ya, üzümün bir tanesi bile kocamanmış. Üç kardeş bir üzüm tanesini ancak bitirebilmişler.

Tam o esnada kapının açılma sesi duyulmuş. Ortanca kardeş,

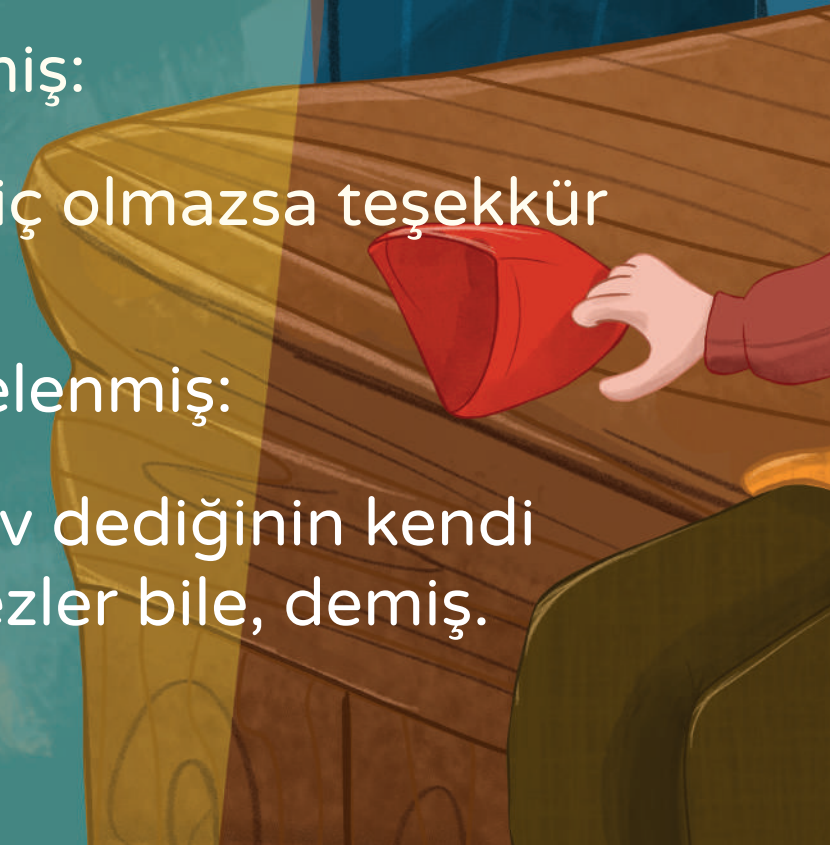
— Kaçalım, demiş.

Kardeşlerin en küçüğü itiraz etmiş:

— Olur mu, yemeklerini yedik, hiç olmazsa teşekkür edelim.

En büyük ağabey buna çok öfkelenmiş:

— Yediğimiz bir üzüm tanesi, dev dediğinin kendi büyük aklı küçük olur, fark etmezler bile, demiş.

Bakmışlar ki küçük kardeş ikna olmuyor, diğer ikisi hemen masanın altına saklanmışlar. Doğrusu böyle büyük bir evde saklanmak bizim gibi küçük insanlar için hiç de zor değilmiş.

Ama kardeşlerin bilmediği bir şey varmış. Bu devlerin kendisi de büyükmüş, akılları da. Üstüne üstlük, gözleri öyle keskin, kulakları öyle hassasmış ki görmedikleri şey, duymadıkları ses olmazmış. Üç dev kardeş, davetsiz misafirlerinin tüm konuşmalarını duymuşlar, yine de küçük kardeşe sormuşlar:

— Sen de kimsin, evimizde ne arıyorsun?

Küçük kardeş macerasını anlatmış, sıra üzüm tanesine gelmiş:

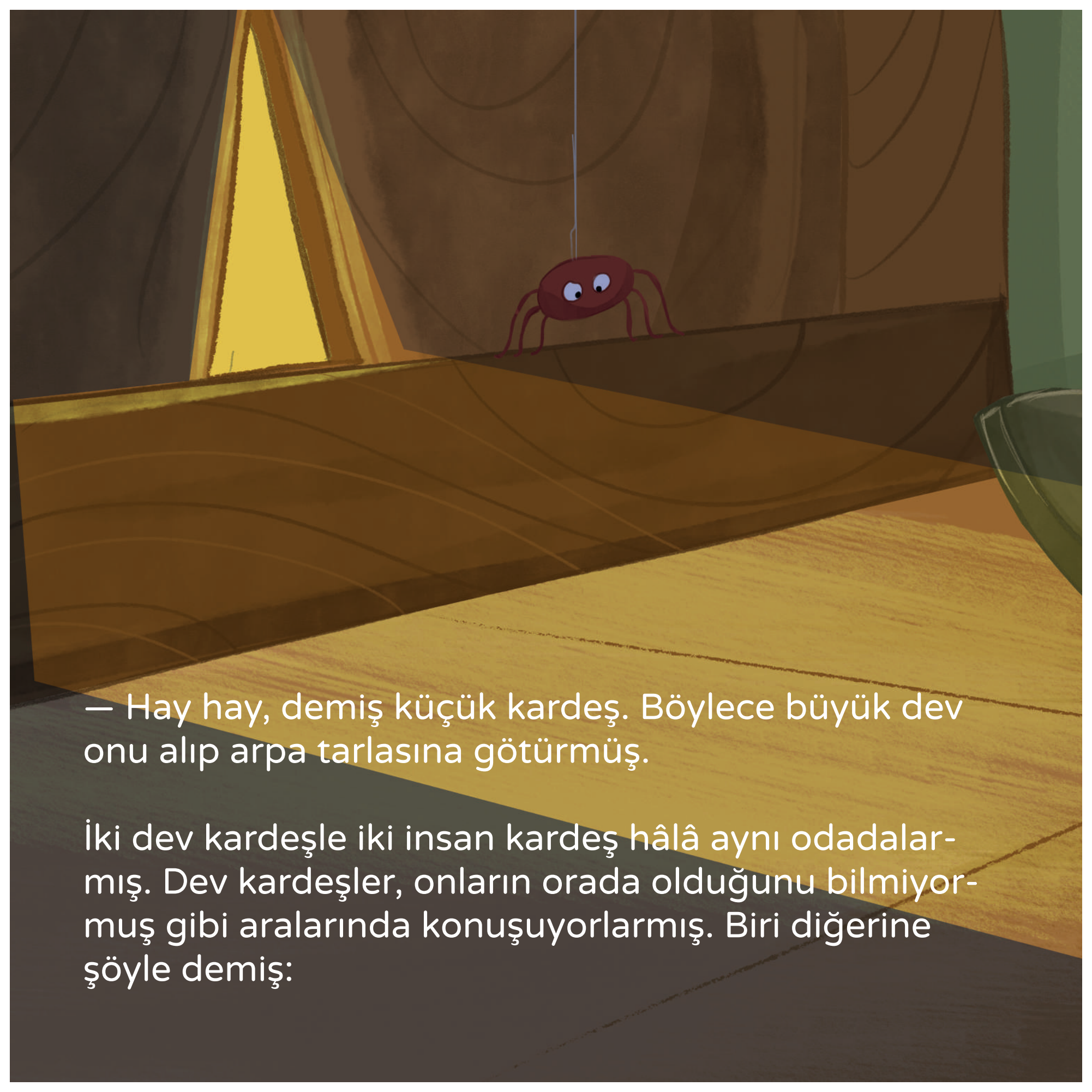
— Karnım acıkınca bir üzümünüzü yedim, helal eder misiniz, demiş.

Üç dev kardeşten en büyüğü söz almış:

— Madem bir üzüm tanemizi yedin, o hâlde tarlamızda çalışacaksın. O zaman helallik veririm.

— Hay hay, demiş küçük kardeş. Böylece büyük dev onu alıp arpa tarlasına götürmüş.

İki dev kardeşle iki insan kardeş hâlâ aynı odadalar-mış. Dev kardeşler, onların orada olduğunu bilmiyor-muş gibi aralarında konuşuyorlarmış. Biri diğerine şöyle demiş:

— Ŗu değirmenin altını bir kazsak, çok altın varmış.

Masanın altındaki kardeşler bunu duyunca doğru değirmene gitmişler.

Akılları küçük kardeşlerinde kalmış kalmasına ama nasılsa köydeki çeşmede buluşuruz diye düşünmüşler. Küçük kardeş arpa tarlasında çalışadursun, iki kardeş de değirmeni kazmışlar. Altın bulmak için altını üstüne getirmişler, yine de vazgeçmemiş tüm güçleriyle kazmışlar. Nafile, topraktan başka hiçbir şey yokmuş.

Gelin bir de küçük kardeşten haber verelim. Küçük kardeş, tarladaki tüm işleri bitirmiş. Devlerden tekrar helallik istemiş.

— Biz yediğini zaten helal ettik, demiş büyük dev. Ve ona bir üzüm tanesi büyüklüğünde bir altın para vermiş.

— Peki ağabeylerim nerede, onları gördünüz mü, diye sormuş küçük oğlan.

— Onlar bizim bugünkü işimizi yapıyorlar, tüm gün bir değirmeni kazacaktık, onlar bizim için kazmaya gittiler demiş ortanca dev.

Küçük kardeş devlerle vedalaşmış. Köyündeki çeşme-
ye doğru, kardeşlerini bulmak umuduyla yola çıkmış.

Diğer iki kardeş çeşmeye çoktan varmış, üzgün üzgün kardeşlerini bekliyorlarmış.

Hem devlere kanıp tüm değirmeni kazdıkları için hem de kardeşlerini oracıkta bıraktıkları için ayrı ayrı üzgünlermiş. Bir bakmışlar ki küçük kardeşleri uzaktan geliyor, sırtında da ağırca bir yük. Sarılmışlar, sevinmişler.

— Bu da nesi, diye sormuşlar sırtındaki büyük altın tanesine bakarak.

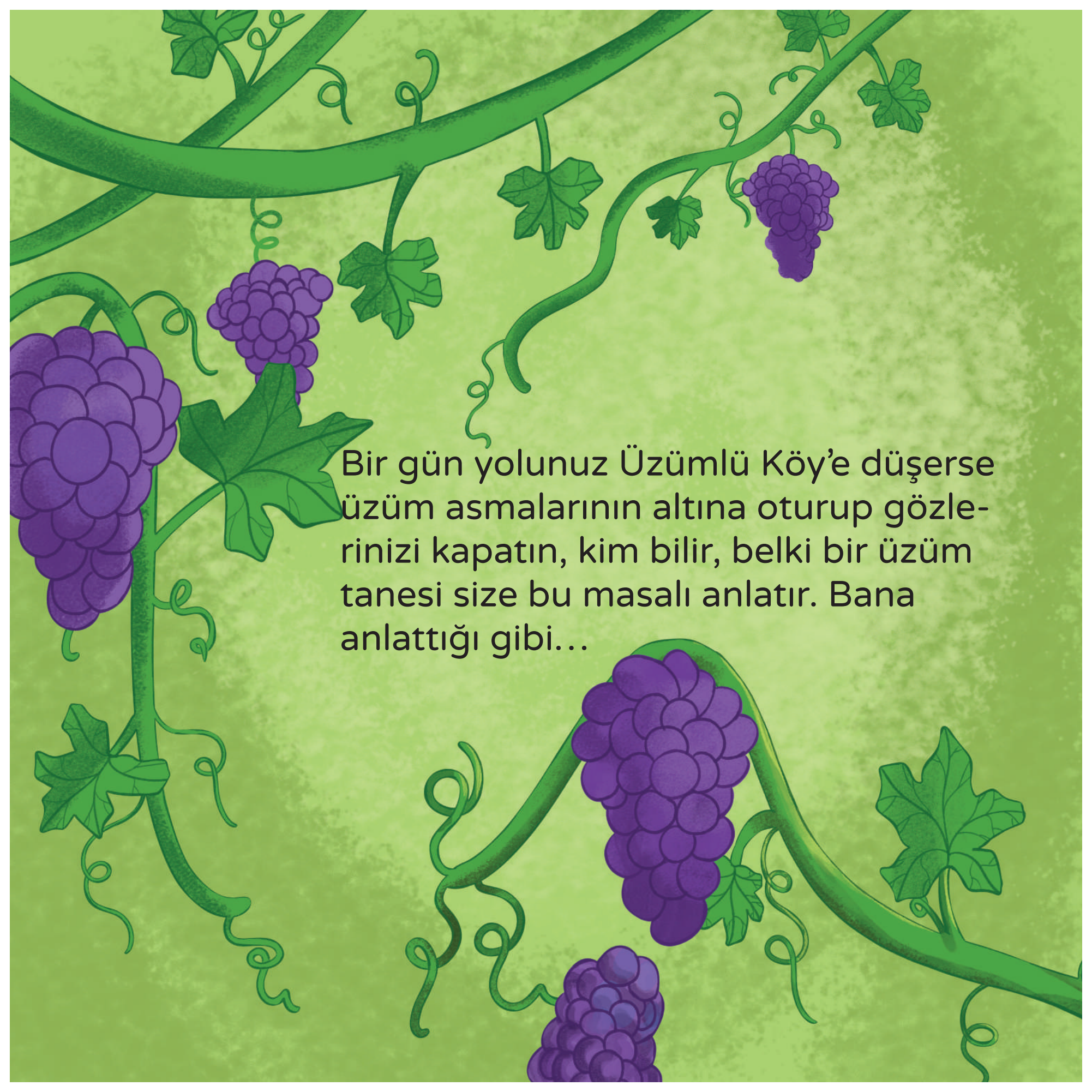
Küçük kardeş gülerek cevap vermiş:

— Küçük bir üzüm tanesi, demiş. Sonra başına gelenleri anlatmış.

Üç kardeş mutlulukla köylerine varmışlar. O altın sayesinde köylerini yeniden inşa etmişler, her tarafa da üzüm asmaları dikmişler. Herkes bu köye Üzümlü Köy demeye başlamış.

Bir gün yolunuz züml Köy'e düşerse
zm asmalarının altına oturup gözle-
rinizi kapatın, kim bilir, belki bir üzüm
tanesi size bu masalı anlatır. Bana
anlattığı gibi...

